

30 | Opinió

Dijous, 28 d'abril del 2022 | elPeriódico

Ned, el protagonista de 'El jardinero fiel', de John Le Carré, és un agent secret britànic de llarga experiència. En un moment concret el seu superior, Mr. Burr, li proposa que investigui si un dels homes de la casa és en realitat un espia que passa informació sensible als soviètics; tot apunta que sí. Quan Ned accepta el cas, Mr. Burr li diu: «Doncs endavant. Tingui'm informat, però no molt informat; res de tonteries». M'imagino que saber-ho tot et deixa fet pols. D'alguna manera, es torna descoratjador. I més en l'espionatge. És molt millor, i més pràctic, no disposar d'absolutament tots els detalls. Per això el Govern sembla que no està gaire al corrent del cas Pegasus, tot i que alhora pugui haver donat l'ordre d'espionar els polítics catalans. «És del tot impossible que estiguem al corrent del que fem quan ningú ens veu», sembla estar a punt d'anunciar la ministra de Defensa, aclarint els fets una vegada per sempre.

La vida es fa més suportable si barreges coneixement i ignorància. Endinsar-se en

Sembla una tonteria

Res de bestieses

Juan Tallón

el subsol de la intel·ligència d'Estat és, al cap i a la fi, un viatge directe a la depravació. Quina necessitat hi ha de baixar tant. Per això mai sobra la frase de Mr. Burr, molt útil per fugir d'estudi. A l'hora de la veritat, quan les coses no van necessàriament bé per als teus interessos, convé no tenir-ne la culpa. Tenir la culpa és lletgissim, així que, ¿per què no mirar d'esquivar-la? Recordo que al 1990 la Diputació d'Ourense va reunir tot el seu fons artístic amb la intenció d'exposar-lo. Durant el trasllat de les obres, un quadre de Fernán-dez Mazas «va patir un fort impacte al ser colpejat per un cotxe quan efectuava una maniobra de marxa enrere, ja que el quadre estava recolzat en un dels para-xocs del pati de l'aparcament, pel que sembla sense protecció», va explicar la Diputació en un comunicat. Semblava que era un accident més, fins que al cap de poc, per altres fonts, es va saber que l'automòbil que va envestir el quadre era el cotxe del mateix president de la Diputació.

L'espionatge es reivindica cada cert temps com una manifestació artística, tot i que massa perillosa i complicada. Com més s'avança en un cas, i més informació se n'obté, menys clar és sempre el que va passar. Les històries d'espies només es tanquen quan el relat ja no pot aclarir-se. I després hi ha aquesta ingratitud de l'ofici mateix. ¡Has de negar que ho ets! L'espionatge, segons la versió oficial, és una cosa que mai passa, com si no estigués inventat. En un món perfecte i just, un agent secret hauria de poder cagar una placa daurada a la façana de l'edifici que digués «Mrs. Pérez Espia. Primera planta». Tots sabríem que té una feina de veritat. Li constaria al veïnat, que a l'ascensor podria preguntar-li per les escoltes, i si vol que parli en veu més alta; ho sabria l'ajuntament, que li passaria un impost. Per fi podries presumir de ser espia i conèixer sense condicions ètiques les converses que no t'incumbeixen. I el millor de tot, podries portar una vida secreta en què series jardiner. ■

El Govern sembla que no està gaire al corrent del cas Pegasus, tot i que alhora pugui haver donat l'ordre d'espionar els polítics catalans

Ursula von der Leyen

PRESIDENTA DE LA COMISSIÓ EUROPEA

► Von der Leyen ha reaccionat amb fermeza davant el xantatge que pretén Rússia al tallar el subministrament de gas a Polònia i Bulgària. Va dir que és «injustificat» i «inacceptable» i que Putin no podrà dividir la UE. P. 12

Magda Campins

EPIDEMIÒLOGA

► La investigadora del Grup d'Epidemiologia i Salut Pública de la Vall d'Hebron Institut de Recerca alerta sobre la incidència de la covid en els més grans de 65 anys, alhora que crítica els sistemes de vigilància. P. 40

Cesc Casadesús

DIRECTOR DEL FESTIVAL GREC

► El festival d'estiu de Barcelona va presentar ahir el programa d'aquest any, que combina la promoció del talent local amb una aposta decidida per grans noms de l'escena internacional. P. 48

Pros i contres

Emma Riverola & Josep Maria Fonalleras

Nens guardians

Nens, nenes. Simone de Beauvoir us observa. ¿Què us causa la seva mirada? Sobre la presència del feminisme a les escoles versava una columna del professor de Dret Constitucional Víctor J. Vázquez al *Diario de Sevilla*. El tema és interessant. Més encara quan la ultradreta ha trobat un calador de vots en els homes més joves. ¿Com enfocar el feminisme en temps de còlera? ¿Com evitar que els nens se sentin atrets pels cants del fals victimisme? Aquests que arriben des de canals aliens al control dels pares, fins i tot a ritme de trap. De vegades, obrir la mirada més enllà del tema de conflicte és instructiu. Es preguntava Vázquez si els nens han de sentir que carreguen amb la culpa dels privilegis masculistes disfrutats pels seus pares. És evident que no. De la mateixa manera que l'alumnat no carrega amb els excessos ecològics de les generacions anteriors, però se'ls ha convertit en els millors guardians del reciclatge. I funciona. Vaja si funciona. ¿Qui no ha sigut al·lisonat pels seus fills sobre la cura del medi ambient? Potser aquí està la clau. No culpabilitzar, sinó convertir nens i nenes en guardians de la igualtat i contra la violència masculista. Que Beauvoir els il·lumini. ■

Destralers

El vídeo de l'alcalde de Caldes de Malavella té moments certament esperpèntics. L'home branda una destrall i commina els ocupants d'una casa propietat seva a desistir de la seva acció mentre un d'ells grava l'escena amb moviments espasmòdics i una noia, asseguda amb el cul a terra, es manté impàvida davant l'escomesa abrivada de Salvador Balliu. No s'acaba d'entendre la situació, perquè certament hi ha violència – si més no una amenaça visible i contundent, amb una arma –, però aquesta noia tranquil·la no sembla que pateixi gaire per la seva integritat. No crec, sincerament, que l'alcalde, pel que m'expliquen, hagués acabat la història amb un *remake de La matança de Texas*, destrall en mà, però és evident que una actitud així no correspon a la d'un magistrat del seu rang. L'oposició ha demanat que plegui, però en una enquesta del *Diari de Girona* on han participat unes 1000 persones un 95% es proclama a favor del regidor dels destins d'un poble que, com diuen des del govern municipal, té un notable problema «d'ocupacions delinquencials». L'exemple que ha donat és paorós. Cal entendre el nivell d'indefensió legal, però també estar atents a aquesta mena de sometents tan vigorosos i destrallers. ■